

?Capella de Sant Marc

Aprofitant el cinquè centenari del pas per Manresa d'Ignasi de Loiola, recuperem un dels edificis que formen part de la Manresa ignasiana. Es va construir al segle XV en estil gòtic, al peu del camí que sortia del pont Vell, i era l'església d'un hospital de leprosos que no s'ha conservat.

L'edifici original es va restaurar el 1898, però ha patit una inundació i una profanació durant la Guerra Civil, tot i que es mantenen les seves línies primitives, després de les obres de recuperació fetes entre 1942 i 1957. Antigament, tenia cases adossades al costat nord i formava part del carrer de Sant Marc, però ara està aïllada i dona a la rotonda d'accés a la ciutat que hi ha al costat del pont Vell.

Es tracta d'una petita església gòtica d'una sola nau rectangular d'uns 120 metres quadrats, amb coberta a dues vessants que reposa sobre dos grans arcs diafragmes lleugerament apuntats, constituïts per dovelles ben treballades. La capçalera és recta i el presbiteri està lleugerament elevat. Les úniques obertures per a il·luminació són les dues finestres de doble esqueixada situades al mur sud i un petit ull de bou a la façana principal. Aquesta es troba a ponent i també conté el portal adovellat de mig punt. A la part superior dels muntants es pot veure, tot i que molt desdibuixats, uns baixos relleus amb l'escut de la ciutat. La façana està coronada amb un senzill campanar d'espadanya, força diferent de l'original. El mur sud està apuntalat per dos contraforts i l'aparell està fet de carreus irregulars de mida diferent disposats en filades. En el mur nord hi ha les restes de dues obertures tapiades que es comunicaven amb l'antic hospital: una porta d'accés i una finestra des de la qual es podia oir missa. La porta, folrada de xapa metàl·lica, es va instal·lar en la restauració de 1898 i conserva una inscripció amb aquesta data i el nom de «S. March».

L'església està protegida de manera integral pel catàleg de patrimoni per la seva importància artística i històrica i perquè és l'única resta de l'antic hospital de Sant Marc. Els primers propietaris foren uns ermitans i al segle XVI es confià al gremi de blanquers, que treballaven a la zona. Després del segle XVIII s'abandonà i es va restaurar el 1898. El 12 d'octubre de 1907 es va inundar amb la gran riuada del Cardener, com recorda una placa en el mur. Va ser saquejada durant la Guerra

Civil, però es va recuperar poc després amb l'ajut dels veïns i de mossèn Padrós. Pel costat nord estava adossada a les cases del carrer de Sant Marc, que han desaparegut arran de la darrera reforma urbanística. La capella havia tingut el retaule de Sant Marc i Sant Anià, que ara es conserva a la Seu.

[despiece]**PER SABER-NE MÉS:**

- GASOL I ALMENDROS, Josep M.: *La capella de Sant Marc de Manresa*, Manresa, 1965.
- JUNYENT I MAYDEU, Francesc: *El patrimoni històric i artístic. (Dels orígens als nostres dies)*, Història Gràfica de Manresa, Parcir Edicions Selectes, 1994.[/despiece]